

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Lvcæ Pinelli Societatis Iesv, Theologi, Exercitia
Spiritvalia Qvadraginta, De Sacrosancto Eucharistiæ
Sacramento**

Pinelli, Luca

Coloniae, 1608

Epistola Dedicatoria

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59691](#)

VENERABILI
ET RELIGIOSO AD-
MODVM IN CHRISTO PA-
TRI, D. ARNOLDO HAVENSIO,
SS. Theologiae Doctori profundissimo,
& Gandensis Cartusiae Priori me-
ritissimo, Patri suo pluri-
mum obseruando.

MVLT A sunt VENERAN-
DE IN CHRISTO
PATER, enq; præclara
& eximia, quæ Christus
pro ea qua in genus huma-
num erat charitate, nobis ad spiritual-
em vitam reliquit adiumenta: inter
qua nescio an vllum sit magnificen-
tius, vllum efficacius, vllum salutari-
rius, quam sacrosancti corporis & san-
guinis Dominici Sacramentum. Illius
namq; frequenti vsu, anima nostra non
modo viuunt & sustentantur, sed etiam
aduersus omnia spiritualis vita imped-
imenta roboretur, & omnibus virtutum
& gratiarum opibus indies augentur &
cumulantur. Ut enim pauca de pluribus

EPIST. DEDICATOR.

ei⁹ laudib⁹ attingam, nihil est quod rā-
topere hostium nostrorum vires infringat:
quod leonis illius rugientis, & felicite quē
deuoret querentis, conatus retudat: quod
mundi oblectamenta nobis in fastidium
conuertat: quod deniq⁹ carnis lascivientis
inordinatos motus reprimat, eiusq⁹ appe-
titiones plus quam tyrannicas restinguat:
qui in augustinum hoc corporis Domini-
ni i sacramentum. Nihil est quod nos ad
caelestem patriam per viam longam, ar-
duam, & multis offendiculis impeditam
proficientes roboret, exhaustasq⁹ animi
vires ita reficiat & stabilit, ut nullis vi-
rib⁹ possint labefactari & infringi. Nihil
deniq⁹ quod ita fulm fermet, sp⁹ excitet,
gratiam caveraq⁹, spiritus sancti dona, &
virtutes omnes augeat, quibus anima no-
stra ornatur, perficiuntur, & roborantur,
& ad omnia virtutum officia caelestibus
presidijs instruuntur.

Iam vero vt cetera præteream, quis ver-
bis consequivaleat, quantum celeste hoc
sacramentum, ad deuotionem & carita-
tis fervorem, momenti adferat? quanto
perè animos inflammet? quantā dulcedi-
ne atq⁹ incunditate pias mentes perfun-

* 3. d. m?

EPISTOLA.

dat? Quis explicet quanta sint gaudia,
quæ delitiae animæ Christi amore flagran-
tis, cum ipsum intra se recipit, cum eius
præsentia fruatur, cum illum castissima di-
lectionis brachijs amplectitur? Quis ora-
tione complectatur, quantum ibi gratiarū
actiones, quam dulcisona cantica, quanti
affectionum gemitus, quam deniq; casti
amplexus vigeant: quo lumine mens illu-
stretur, qua deuotione saginetur, quam in-
dissolubili amoris vinculo Redemptori suo
copuletur.

Quæcum ita se habeant, ingentem mi-
hi sapè admirationem commouet, quorun-
dam Christianorum socordia, qui non mo-
do sacrosancta hæc mysteria propter ani-
mam sui repudit atē non frequentant, verūm
etiam cum ea percepturi sunt, se tam os-
citanter ad ea se præparant, quasi non ca-
li & terræ Dominum suscepturn, sed gra-
galem aliquam cœnam manducaturi es-
sent. Nec secum perpendunt cœlestem huc
cibum potius mente, ut quidam Sacerdotū
Patrum ait, quam ventre usurpandum es-
se: hoc est: mentem prius pīs meditatio-
nibus & sanctis exercitijs præparandam.
& ad deuotionem atq; Dei dilectionem
succen-

DEDICATORIA.

succendendam esse, ut caelestis hac alimonia exoptatos in ea fructus facere valeat.

Quamobrem semper existimauit, magnum eos operpretium in Ecclesia facturo esse, qui scriptis & monitis Christi fideles ab hac periculosa tepiditate auocatos, ad frequentiorem augustissimi huius Sacramenti usum, maioremq; in eo sumendo diligentiam, fervorem ac deuotionem excitarent, docerentq; quibus potissimum in eius sumptione, pietatis exercitiis occupari debeant: sic enim fieret, ut homines ad spiritualem vitam aptiores redderentur, & pristinus ille primitiva Ecclesia fervor paulatim resuscitaretur.

Reastiterunt id hac nostra etate complures, praesertim & inter alios R. P. Lucas Rinellus e Societate IESV presbyter, publico Ecclesia bono natus; qui non contentus Meditationibus quas de Sanctis, Euchariis Sacramento ante complures annos ediderat, hec etiam EXERCITIA quadraginta superaddidit, in quibus Christi fideles partim documentis instruit, partim exemplis & miraculis erudit,

EPISTOLA.

partim meditationibus & p̄jjs cum DEO colloquij, ad huius augustissimi Sacra- menti amorem accendit. Quia cum ego VENERANDE PATER, aliorum monitis ac precibus inductus, in Latinam linguam cum alijs eiusdem Auctoris me- ditationum opusculis convertisse & pre- lo permettere cogitarem, sub tui patissi- num nominis auspicio in manus homi- num prodire volui: tum vt aliquod exta- ret mea in te obseruantia, gratiā animi argumentum, praesertim cum non obscurā- tue in me benevolentie signa hæc em perspexerim, quorum id non minimum est, quod mihi de facie tibi prorsus igno- ra, aliquoties amantissimam salutem nunciari iussi: tum quod libellum a So- cietatis IE S V Theologo compositum, ne- mini rectius quam tibi, qui eiusdem So- cietatis aliquando membrum extitisse, multisq; in ea muneribus ac dignitatibus perfunctus, tuis eam virtutibus non me- diocriter ornasses, nuncupari censerem. Possem hic & alias causas que me ad hoc faciendum impulerunt percensere: tuum videlicet spectatam multorumq; testimo- nijs probatam virtutem, propter quam non

DEDICATORIA.

non modo, antequam nostræ Carthusiane
familie te adiungeres, dignitatibus am-
plissimis ornabis; sed etiam posteaquam
eisdem adscriptus es, ita ad easdem digni-
tates expetitus fuisti, ut vix paucis annis
in solitudine transiit, quinque dieris
in locu Prioratum gesseris, quinquennio
Convisitatoris, & alio itidem quinquen-
nio Visitatori manus obiueris. Possem præ-
tere a numerare, quam moderatè eadem
officia ad ministranteris, quam benevolus
fratribus quam assiduus in diuinis officijs,
quam sedulus esse ac solitudinis, quantu
officia permitterent, cultor, quam feruens
priorum exercitorum ac studiorum ama-
tor extiteris, atq; alia id genus innumerab:
sed verborne aut tibi qui iampridem lau-
dos humanas fastidire ac agre ferre didi-
cisti, maledictus sum: aut ego assentationis
ritiu, quod maximopere detestor, quodq;
etiam vera dunt axut referens, in tuis
laudibus reverendis, effugere vix vale-
rem incarnam: itaq; manum, quod aiunt,
de tabula tollo, tuaq; præconia alijs con-
stantiore manu & elegantiore calamo
celebranda relinquo: submissè interins
rogans VENERANDE PATER, ut

EPIST. DEDICATOR.

minuscum hoc qualemqueq; ea qua bo-
nas omnes literas soles, humanitate com-
pletearis, meq; ut fatus, diligas, ac preci-
bus ac sacrificijs apud D E V M adiuves.
Ego etiam omnipotentem D E V M preca-
tor, vt te nobis, Ordini, Patria, ac toti de-
niq; Ecclesie, diu saluum & in columem
esse velit. Ex Cartuſia Colonensi. 7. Id

Martias. Anno reparatae salutis.

M. D C. VIII.

Venerandæ Pater. Vestræ

Filius.

F. Antonius Dulcken

Carthusianus.

P R O.